

Na zkouškách muzikálu Hamlet se Sabina s Josefem seznámili.

Kabát chce žít naplno

„Během devadesátiminutového koncertu ztratím dvě až tři kila váhy,“ říká Josef Vojtek.

Dagmar Krátká

Kontroverzní texty ve spojení s tvrdým rockem – taková je už osmnáct let teplická skupina Kabát se zpěvákem Josefem Vojtkem (37). Zájem jejích fanoušků a zlaté a platinové desky za téměř všechna alba, co skupina vydala, svědčí o tom, že kabátovská popularita rozhodně léty nevyprchala.

■ **Kdesi jste řekl, že byly doby, kdy jste kvůli pití nebyli schopni odehrát koncert. Kolikrát se vám tohle stalo?**

Jednou, když jsme začínali. Je to nepřijemný pocit. Naštěstí to nebyl důležitý koncert – jenom hraní u nás na okrese. Mám teď zásadu, že si alkohol nedám před, ani během koncertu. To se snažím dodržovat takových sedm osm let a zatím mi to vychází.

■ **V rozhovorech naznačujete, že už se usazujete. Co to v praxi znamená?**

Člověk nemůže pořád dělat vyrval... Mám svoje povinnosti a při dnešní náročnosti koncertů se musím trochu hlídat.

■ **Když mluvíte o usazování, nestane se nakonec z rockového Kabátu popíkový Kabátek?**

Určitě ne. Naše kabátí pětka s rockovou muzikou skončit nehodlá. Dokud budou

www.kabat-fans.cz

hlasivky v pohodě, tak do toho půjdu stejně jako doteď.

■ **Dokážete si sám sebe představit jako tvrdého rockera v důchodu?**

Člověk je starý tak, jak se cítí, a ne podle toho, co má v papírech. Já si myslím, že rocker má žít naplno a umřít na pódiu. To by bylo skvělé.

■ **Pořád vás baví rebelovat v písničkách?**

Možná se to někomu tak jeví, ale my v našich písničkách nelžeme. Zpíváme o tom, co vidíme kolem sebe. Všechno přece není v pořádku. Jestliže se někomu vykáli pes na chodník a on to neuklidí, tak je ten člověk „prase“ (promiňte čtyřnozí čuníci, ale nenašel jsem jiné výraz). Když někdo okrade jiný lidi cca o dvě stě milionů, tak by měl sedět a ne se smát z Bahamských ostrovů. O takových věcech by se mělo mluvit nahlas. A tohle v těch písničkách dáváme lidem úplně natvrdo.

■ **Když hrajete tvrdý rock, nemáte někdy problém s hlasivkami?**

Mám, je to obyčejný sval a každý sval se unaví. Když řvu jak pavíán, dopřeju si pak hlasovej klid a spánek. Různý prášky, to je jenom psychická výpomoc, po deseti minutách ty hlasivky stejně zase odejdou. Stalo se mi to párkrát i během koncertu, mimo jiné i proto jsme na posledním turné hráli obden, aby si hlasivky odpočinuly. Pak to jde, ale když máte třeba pět kon-

certů za sebou, není žádná sranda zazpívat třicet písniček každý večer. Do toho pár piv...

■ **Když jsem vám volala, překvapilo mě, že jste byl v devět ráno v posilovně. Tam chodíte pravidelně?**

Třikrát týdně poránu. Začal jsem všeobecným tréninkem, aby se tělo trochu sesadilo dohromady, a teď už s trenérem Pepíkem Rácem bereme přímo určitý partii, aby tělo dostávalo taky nějaký tvar. Přece tam nebudu chodit dva roky jenom tak. Jasně, že chci, aby to bylo vidět – proto to dělám a proto dělám i tu muziku.

■ **A baví vás to, nebo si říkáte, že musíte, když jste známý?**

Říkám si, že musím, ale nevádí mi to. Mám tam partu lidí, je to sranda. Člověk se vykecá, s trenérem probíráme, co kdo zažil, mezitím cvičím, on na mě řve. Kdyby mi posilovna vadila, nešel bych do ní. Nedělám nic, co by mi zbytečně komplikovalo cestu životem. Myslím si, že člověk by si to tady měl hlavně užít, ne si ze života dělat peklo, který ho čeká možná potom. Nebo jestli je tohle peklo? Fakt nevím.

■ **Když už chodíte do posilovny, žijete taky zdravě?**

Pepík Rác mi pořád nadává, že nežiju zdravě. Když jsem mu onehdá řekl, že jsem měl k snídani větrník, tak ho málem odvezli. Když jsem totiž zjistil, co bych měl jíst, abych zdravě žil, odmítl jsem to. Někjaký ovesný vločky ve čtyřiceti letech

nezlobte se na mě, to ani náhodou, ale přece jen si trochu životosprávu hlídám.

■ **A co kluci z kapely? Dobírají si vás za to, nebo do té posilovny chodí taky?**

Během devadesátiminutového koncertu ztratím dvě až tři kila váhy. Kdybych nebyl trénovaný, po třech koncertech mě trefí. A to by nikdo z nich snad nechtl.

■ **Hraní v klubech vás už neláká?**

Možná se do klubů podíváme, ale zatím jsme si řekli, že tak jednou za rok a půl nebo dva roky pojedeme velký koncertní šou po republice, vydáme desku a pak si zase dáme pauzu. (Letos mají za sebou turné dvanácti koncertů k desce Suma sumárům a před sebou přípravu na podzimní cédéčko s novými texty. To první vydali před jedenácti lety. – pozn. aut.) My jsme v klubech taky hráli, začínali jsme v nich, ale naše kapela je dneska dál. I když sponzoři se shánějí pořád těžko.

■ **Prostě image pivní kapely přetrvává dál.**

Já nevím, jestli je to image kapely, ale je jasný, že alkohol k lidem patří. Možná půllitr piva by měl být ve znaku českého národa.

■ **Skoro dva roky je pro kapelu docela dlouhá pauza. Proto hrajete ve dvou muzikálech, v Hamletovi a Krysaři?**

Dost mě to vytěžuje, až si někdy říkám, že bych mohl polevit. Ale pro někoho je voda, co ho drží nad vodou, tak pro mě je to práce.

■ **Z prvního manželství máte patnáctiletého syna Josefa. Poslouchá vaši hudbu?**

Je v pubertě a já vlastně ani pořádně nevím, co poslouchá, protože když se spolu bavíme, tak určitě ne o muzice, ale třeba o počítačích nebo internetu – to ho baví. Razím heslo, že si práci domů tahat nebudu. Když mi v hospodě někdo vrazí do ruky kytaru, abych něco zabrnkal, tak ho pošlu do háje. Vždycky říkám: Ty si sem taky nenosíš soustruh.

■ **A když si vzpomenete na svoji pubertu?**

Moje puberta? To jsem nastoupil do učňáku v Ústí, kouřil jsem na nádraží startky a razil heslo: do nového dne s cigaretou Start! Teda, než mě máma jednoho dne na tom nádraží chytla. Jinak v těch patnácti jsem hrával fotbal a sportoval, takže ty cigára byly spíš frajeřina než nějaká potřeba.

■ **Je nějaký hudební žánr, který vám vyloženě vadí?**

Techno, to mi vůbec nepřipadá jako muzika, ale jako přiblblý vymývání hlav.

■ **A co třeba dechovka?**

Dechovka mi nevadí, protože tu si taky občas zařvu. A docela mě někdy baví koukat se na důchodce, když dávají o víkendu Vlachovku, jak křepčí a svíjejí se na tanečním parketu. Usmívají se do kamery a dělají, jako že jsou v pohodě, a doma pak mají oteklý nohy v octanu. Teda jestli takhle někdy dopadnu... (smích)

■ **To máte dobře naplánovanou budoucnost.**

Že bych si na starý kolena vzal místo kytary do ruky trumpetu, to v žádném případě.

■ **Jak si tvrdý rocker namluví herečku s romantickou vizáží?**

Se Sabinou Laurinovou jsme se setkali v divadle Kalich, když jsme zkoušeli Hamleta, a jednoho dne to přišlo.

■ **Co vám na ní imponuje?**

Každý si myslí, že je to jenom blondatá princezna. To není pravda, to by to asi v životě daleko nedotáhla. Jsem rád, že je úplně normální holka a ne jenom afektovaná herečka nebo nafoukaná fiflena.

■ **V reakci na to, že jste byl u porodu vaší dcery Valentýnky, jste mimo jiné prohlásil: *Bylo to něco úplně jiného než rockový koncert. Vážně?***

Tak tohle novináři vytrhli z kontextu. Srovnávat rockový koncert s porodem je kravina. Řekl jsem, že to bylo taky docela adrenalinový, ne jako rockový koncert, že to je úplně jiný adrenalin. A oni ze mě udělali úplněho blba tím, že si moje slova upravili po svém. Samozřejmě že jsem byl vedle, nestává se každý den, abych byl u zrození člověka.

■ **Je pravda, že plánujete se Sabinou svatbu, jak se psalo v bulváru?**

Ať si píšou, co chtějí. Až se budeme chtít vzít, tak se vezmeme i bez jejich „pomocí“.

www.kabat-fans.cz